

De eeuwige idioot ziet meer

Auteur: Koos de Boed

Cover: Mette en Hanneke

© Koos de Boed

Inleiding

Na het verschijnen van mijn eerste boekje (de Eeuwige Idioot) dacht ik eigenlijk wel klaar te zijn, totdat iemand mij erop wees dat ik een belangrijk onderwerp totaal niet ter sprake had gebracht. En dat klopte, er was nog een onderwerp waar ik nog geen openheid in had.

Op de vraag waarom ik dat niet genoemd had kon ik eigenlijk geen antwoord geven, ik denk dat ik er nog niet aan toe was. Misschien ergens iets van angst, niet serieus genomen te worden, ik weet het niet. Toch ben ik gaan schrijven en nu is het moment dat ik hier ook open over ben.

Het hoofdthema in dit boekje is spiritualiteit. Het geeft een beeld van mijn ervaringen en hoe ik hiermee omga. Het geeft ook aan hoe ik denk over psychose en het belang van geloofsthema's bij behandeling en ondersteuning.

Net als bij mijn eerste boekje hoop ik dat, door het lezen van mijn ervaringen, je ergens iets van steun ervaart. Dat je niet de enige bent die dit soort ervaringen heeft. Ik hoop ook dat dit boekje bijdraagt in het bewust worden bij de hulpverlening dat dit onderwerp een zeer belangrijk onderdeel kan zijn in het herstelproces van een persoon.

Inhoud

Inleiding.....	3
Ik zie ik zie wat jij niet ziet.....	7
De eerste keer	10
De opname	11
Energiestromen.....	15
Zus	17
De Man met de pij.....	19
Het waren er veel, teveel!.....	22
Mijn Vriend	25
De psychologen en psychiaters.....	27
Schrijven.....	30
Met volle angst vooruit	33
Eigen Regie? Hoe dan?.....	37
Je zult maar binnen moeten slapen... ..	41
Soms lijkt het leven niks waard	44
Ik en psychose	45
Lentemeisje	49
Levenseinde	51
Niet verwacht, toch gekomen... ..	55
Verward.....	61
Spiegel	63
Ik wil je wat zeggen	65

Wijn.....	66
Het lef dat mist in mij.....	67
Hoop is Toekomst	68

Ik zie ik zie wat jij niet ziet...

Wanneer ik iets zie wat jij niet ziet, wie heeft er dan gelijk? We hebben het altijd over iedereen zijn eigen waarheid, maar wat als die waarheid op geen enkele manier overeenkomt. Als het om iets gaat wat voor iedereen duidelijk is, maar er 'kleine' nuanceverschillen zijn, maakt (bijna) niemand zich daar druk over. Of je een muur nou blauw of groen vindt vinden mensen niet zo'n probleem, maar wat als de een 'iets' helemaal niet ziet.

Als je iemand bent die dingen ziet die anderen niet zien dan wil je daar meestal niet over praten. Dit heeft volgens mij meestal te maken met schaamte en angst. Schaamte: "wat zullen de mensen wel niet van mij denken, ze geloven mij toch nooit". Angst: "wat is er mis met mij, waarom zie ik dit en anderen niet?". En laten we eerlijk zijn, als er iemand tegen je zegt dat hij iets ziet, en jij ziet het niet, dan denk je toch al vrij snel dat diegene 'niet goed bij zijn hoofd is'. En als dit gezegd wordt tegen iemand die in de psychische zorg werkzaam is, denk ik dat er direct gedacht wordt dat ze met een psychotisch persoon te maken hebben. Op dit soort reacties zit niemand te wachten lijkt mij.

De meeste mensen zijn er wel van overtuigd dat er meer is tussen hemel en aarde, alles wat onverklaarbaar is kan daar mooi in weggestopt worden. Maar zodra iemand zegt dat hij mensen ziet die overleden zijn dan wordt dat meestal op een heel andere manier verklaard. Flauwekul, aandachttrekkerij, onder invloed van drugs en meer van dat soort opmerkingen. Meestal wordt er geen serieuze aandacht aan gegeven, totdat de persoon in kwestie te maken krijgt met psychische zorg.